

[Poul Dam.]

— og det var under de da herskende forhold forståeligt, at man gav justitsministeren frie hænder til at forbyde indsamlinger efter eget skøn. Nu, i 1967, er den kontrolpraksis, som man i 1934 først skulle til at skabe, imidlertid blevet fast etableret, og når denne bibeholdes, skulle der være mulighed for at knæsette princippet om indsamlingsfriheden, således at der fremtidig kan foretages indsamlinger til fordel for ethvert formål, som en gruppe af befolkningen ønsker at tilgodese.

Vi anser dette lille lovforslag for at indebære et demokratisk fremskridt, og jeg skal derfor anbefale det til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Kjær Rasmussen* til forsvarsministeren:

„Agter ministeren — også på baggrund af den nuværende økonomiske situation — at gennemføre ekspropriationerne ved Oksbøl?“

Kjær Rasmussen: Det er jo ikke første gang, det høje ting behandler Oksbølekspropriationerne. Grunden til, at denne affære dukker op gang på gang, er naturligvis, at en hel masse mennesker langtfra føler sig overbevist om, at denne sag er blevet og bliver behandlet på forsvarlig måde.

I tingets spørgetid den 16. februar 1966 gav den højtærede forsvarsminister tilsagn om, at han ville skaffe en økonomisk vurdering frem gennem kommissarius. Da mit spørgsmål også går på økonomien, må det være mig tilladt at efterlyse dette talmateriale. I øjeblikket har vi to beregninger, Vardeborgernes på 62 mill. kr. og forsvarsministeriets på 25 mill. kr. Dette sidste tal gælder ad Wandsbek til, idet man ved beregningen vælger at se bort fra væsentlige og med ekspropriationen forbundne ud-

gifter. Vi står over for at skulle bruge penge til en hel del fornuftige ting som f. eks. uddannelsescentre og statshospitaler. Efter min opfattelse bør man undlade at afholde ekspropriationsudgifterne og i stedet investere pengene i noget positivt.

Når jeg spørger, om ministeren agter at gennemføre ekspropriationen, er det, fordi jeg ikke mener, at der er lovhjemmel for at ekspropriere områder, man angiveligt ikke har brug for. Det må være i strid med grundlovens § 73, stk. 1. Måske kunne jeg af forsvarsministeren få at vide, hvordan kommissionen ser på dette juridiske problem, for kommissionen kan da ikke have overset, at den militære begrundelse er for svag, når det gælder ekspropriationen af disse områder.

Forsvarsministeren (Victor Gram): Der synes at være mange myter omkring ekspropriationssagen i forbindelse med Oksbølområdet. Jeg vil gerne give udtryk for, at der er ikke nogen som helst tvivl om det lovhjemlede i den ekspropriationssag, som for tiden er løbende. Jeg vil gerne henvise til, at det høje folketing i sin tid traf beslutning om, at dette spørgsmål i henhold til almindelig praksis skulle afgøres i finansudvalget, og det er sket. Der er for mig ikke nogen som helst tvivl om — og det mener, så vidt jeg har forstået, kommissarius også — at der er fuldt lovhjemlet ret til at foretage den ekspropriation, som er i gang.

Der synes også at være nogle mytedannelser i forbindelse med, hvilke omkostninger der er forbundet med ekspropriationen. Det er vel i denne sag som i så mange andre ekspropriationssager yderst vanskeligt på forhånd at gøre helt nøjagtigt op, hvor store omkostningerne vil blive. Vi har for vort vedkommende foretaget vurderinger på grundlag af 13. alm. vurdering, og i henhold til denne skulle beløbet komme til at ligge omkring 25 mill. kr. Nogle har fablet om 60 mill. kr. som udtryk for, hvad myndighederne mente — det tal er grebet ud af luften — og beboerne mener — eller ret-